

Sygn. akt IV CSK 631/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa W. W.  
przeciwko W. B. W.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 23 kwietnia 2015 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej powoda  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]  
z dnia 13 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania  
i przyznaje adwokat E.F.-Ż. od Skarbu Państwa - Sądu  
Apelacyjnego w [...] kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł,  
powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem  
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z  
urzędu,**

**2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 (trzy  
tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na pierwszej i drugiej spośród wymienionych przesłanek.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntował się pogląd, iż odwołanie się do potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo wynikających z niego poważnych wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć. Z kolei twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 października 2012 r., I PK 144/12 oraz z dnia 19 października 2012 r., III SK 10/12 - nie publ.).

W sprawie niniejszej skarżący dostrzegł potrzebę wykładni art. 49 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. - Prawo o notariacie „w zakresie wskazania, przy spełnieniu jakich wymagań przesłanka szczególnej staranności zawodowej notariusza jest uważana za zrealizowaną”. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego powód wiązał zaś z kwestią, „czy przepis art. 355 k.c. znajduje zastosowanie zarówno do odpowiedzialności deliktowej, jak i kontraktowej, czy też tylko do odpowiedzialności kontraktowej”.

Argumenty skarżącego przytaczane na poparcie potrzeby wykładni pojęcia staranności zawodowej notariusza, regulowanej w Prawie o notariacie, koncentrują się na polemice z ustaleniami poczynionymi przez Sądy orzekające w sprawie.

Stosownie zaś do art. 398<sup>3</sup> § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Natomiast zagadnienie prawne wskazane przez skarżącego pozbawione jest cechy „nowości”, gdyż było już przedmiotem analizy w orzecznictwie (zob. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2012 r., I CSK 472/11; z dnia 8 marca 2012 r., V CSK 104/11; z dnia 30 września 2010 r., I CSK 689/09 - nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).